

கவிஞனே !

கோவணமும்,எழுதுகோலுமாய் - நீ

தடேய சலெவத் தகை ,

கறையான் புற்றிற்குள்

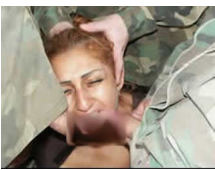
தொலதை தாயிற்று.

இன்று,

மிச்சமிருக்கிற வள்ளைத்தாள்களதைத் தடே,

கறையான் புற்றகை கிளறிக் கொண்டிருக்கிறேன் ...

மரித்த மானிட மறவிடம் மட்ட.....

எதுகை,மோனை,யாப்பு,மரபு,சொற்றிறன்

போட்டுக் குழைத்து.....

பாலியல் வன்மையை இனவாதம்,மதவாதம்

பட்சாமல்

மயிற்ப்பீலி கொண்டு மலெலத்தடவி.....

வார்த்தைகள் தடே,வடித்தெடுத்த - உந்தன்

சமாதான வளௌ்ளகைக் கவிதகைகளத் ,

தடேபிக் கொண டிருக்கிறனே ! -திக் கடெட் டும்

சிதறிய பிணங் களின் மறவைடம் ம ட.....

அடா... த ங் கு ம ங் ஞ் சி மரத்தின் கீ ழ்

துண டுத் துணியும் மலேலில் இல் லாமல் ,

துடதைத் து வழித் துத் துவம் சம் பண ண் ணி,

யோனி விரியலில் கந்தக முபிச் சை -இறுகச் சரெுகி

வடெபிக் க வதைத் த வறெயனை,

விரல் நீ ட் டிக் குற்றம் எனப் பதை,

இனவாதம் என் னும் இனிய கவிஞனே!

வாழ்க நீ ! வாழ்த்துக்கள் உனக் கு !

நீ , வட் டமாய் அமர்ந் து...

வசனம் பசேலாம் !

விமர்சனமென விளக் கமும் சலால் லலாம் !

விழுந்த பாட் டிற் கு, குறியும் சூடலாம் !

மஐ ளைச் சலவை எனப் பதாய் இன்னமும்,

இயங்கியல் பசேசி இறுமாப்புறலாம்!

ஓட்டத்துணியில்லாதவனுக்குத் தானடா-ஓரு

கோவணத்தின் அருமை புரிந்து கொள்ளப் போகிறது

கவிதை மீ ட்கும் தசேபக்தனே!

காலி வயிற்றுடன்,

காலநடையாக.....

முறிகண்டி,மல்லாவி

முள்ளிவாய்க்காலன் என

மாறி,மாறி உயிரை ஒளிக்க ஓடிய

மனித ஜடத்திற்கு - எதனை விடவும்

மஐச்சுத் தங்கிடும் நிமிடமே.....

முக்கியம் என்பனே!

என்னடா? இது.....

கண்முன்னாலயே, கதறக் கதறச்....

செத்தொழிந்த அந்த எலும்புக் கட்டைகளுக்காய்

இன்னமும் கட்ட - உன் இதயம்

கொதிக் காதிருந்தால்.....

போ... போய்.....

ஐஐஐஐஐஐஐஐ.

Written by

Thursday, 22 October 2009 06:13 - Last Updated Thursday, 22 October 2009 06:16

மிச்சமாய் இருக்கிற

யோனி விரியலில் - நீ யும் அவனைப்போல்

வெடி வதைத்து மகிழ் !!!!

போ... இனிய கவிஞனே!

http://akathiyin.blogspot.com/2009/10/blog-post_21.html